Opera care se închină numai în fața creatorului ei (II)

On Iunie 09, 2013

Învață să adopți acea înțelegere a vieții capabilă să facă legătura între realitate și utopie, suportând impactul unei științe ce nu se transmite decât prin comparații.

Imaginea întregii mele vieți părea a fi supusă unui experiment artistic în care sfârșitul repeta începutul, latura principală a personalității mele părând să fie acoperită de o mască, o provocare la încercarea de a descoperi o nouă lume, plină de fantezie și mister, ceea ce reprezenta un semn al excepției de la regulile societății moderne. O ființă superioară deranjează în mijlocul realității acceptată unanim, mai ales dacă ea se constituie ca o coincidență între ceea ce este perceput în mod imediat și cauza reală a unei posibilități de exista din mai multe posibilități existente.

Artistul care fructifică la maximum această coincidență secretă dincolo de orice moment-limită din viața lui, așa cum se întâmplă când sondezi naturalul unei voci vorbite din perspectiva unei priviri dinspre scenă către public, se vede nevoit să preia o anumită stare de surprindere și de teamă, o parte a riscului de a se revela drept un gest de sfidare a convențiilor sociale.

În acest context de vizibilitate scăzută, sub care fondul tabloului general al vieții mele căpăta o intensitate specială de mister, trebuie notat că momentul de tranziție de la percepția unei identități vizuale la reacția față de o anumită realitate, de la reflecția unei umbre până la reprezentarea unei gândiri noi, făcută prin intermediul asocierii de imagine cu revoluționarul, este multiplicat cu distanța de la sublim la ridicol.

Când imaginea vieții se suprapune peste umbra unei deformări a conturului ei, să îndrăznim a asculta ce au de spus anticii înainte de a ne spori facultatea de înțelegere a personalității umane din prisma unei naturi bogate artistic pe care doar știința o potențează:

"Cine nu cunoaște cauza vreunei naturi oarecare, ca bunăoară a culorii albe sau a căldurii, decât în anumiți subiecți, nu dispune decât de o știință nedesăvârșită. Iar cine nu poate să producă un efect decât asupra unei materii anumite din acelea care sunt în stare să-l suporte, nu are nici el decât o putere nedesăvârșită."

Leadership: Poți să te redefinești prin intermediul comparațiilor întrebuințate artistic, manifestându-te ca o proiecție a unei imagini văzută doar într-un anumit unghi?

Spunea bine cineva pe o pagină web: "Dacă nu îți cunoști limitele, definește-le ! Dacă le cunoști, depășește-le ! " Aceasta este reacția puternică a unui spirit atras de o provocare unică, în primul rând intelectuală, și care nu ezită să profite de orice ocazie pentru a suplimenta bugetul științei sale cu noi subtilități de înțelegere și cu noi resurse de cunoaștere.

Săpând în vastul zăcământ al vieții și realității, extrăgând și prelucrând toate acele ingrediente care servesc la cristalizarea personalității sale, împrumutând ceva progresiv și nou din influențele "străine", omul va descoperi acel algoritm secret, generator de noi adevăruri și noi străluciri, depășind prejudecăți și înțelesuri deja stabilite.

Luate împreună, acestea îi conferă omului un soi de superioritate intelectuală care depășește orice elită a "căutătorilor de noi zone de cunoaștere", contracarând cu ușurință naivitatea

scepticilor, a debutanților, a profanilor, a celor de slabă credință care aruncă în domeniul iluziilor realitatea pozitivă pe care nu pot s-o înțeleagă. Fiindcă superioritatea nu poate fi dobândită doar din cărți, ci prin exerciții asidue de gândire.

Vei reuși să montezi pilonii pe care se înalță mărețul templu al unei cunoașteri alternative, reînnoite. Vei putea să realizezi cu succes unirea "sulfului cu mercurul" – agenții principali ai transformării, singurii părinți ai pietrei filozofale. Şi vei putea să conferi o altă perspectivă esenței leadershipului, doar dacă nu vei cădea pradă acelei intrigi complexe și false care schimbă caracterul adevărurilor acceptate de rațiune.

A te manifesta ca o proiecție a unei imagini văzută doar într-un anumit unghi înseamnă să te percepi în lumina unor noi descoperiri rezultate din includerea realității într-un spațiu articulat de o viziune cuprinsă între cunoașterea artei și știința de a te transforma în altcineva.

Opera care se închină numai în fața creatorului ei este manifestul comparațiilor cu care îți descrii lumea trăită din punct de vedere artistic, vorbind despre faptul că autenticul gând revoluționar ce-ți extinde orizontul urmează în profunzime calea unei modificări a înțelesurilor transmise de experiențele vieții.

Source: https://neculaifantanaru.com/opera-care-se-inchina-numai-in-fata-creatorului-ei-II.html